

[Arnth Jensen.]

Men videre i Artiklen hedder det:

„Venstre er jo i den Henseende inde i en Nedgangsperiode. Dens Ungdom trænger ikke til Oplysning. De af dem, der bliver ved Gaardene, gaar til Høje, og de, der bliver Husmænd, gaar over til Socialdemokratiet.“

(Jønson: Hør!). Det ærede Medlem Hr. Jønson siger: Hør! Han maa formentlig være inde i samme Drømmetilstand, som den højtærede Statsminister sikkert har været i, da han skrev dette.

For det kan jo kun være en skøn Drøm, som den højtærede Statsminister der har haft. Det er heldigvis kun en Drøm. Trangen til Oplysning er lige saa stor hos Venstres Ungdom som hos andre Partiers Ungdom. Derom vidner bl. a. Venstres-Ungdom-Bevægelsen, og derom vidner ogsaa den Strøm af Venstre-Ungdom, som trods Bølgedalen endnu søger til Landets Ungdomsskoler.

Men naar den højtærede Statsminister i sit Drømmebillede siger, at Venstres Ungdom gaar dels til Høje, dels til Socialdemokratiet, forstaar jeg for det første ikke, at den højtærede Statsminister kan være saa haardhjertet slet ikke at lade sine kære allierede, de Radikale, faa noget af denne Velsignelse. Nu har de dog i lange, lange Tider skiltet med, at Husmændene, det var deres, men nu kommer den højtærede Statsminister og siger dem lige op i deres Øjne, at til dem er der ingenting. Det er haardt sagt; men jeg skal ikke benægte, at det kan være rigtigt. Naar vi har sagt til de Radikale, at den Dag vil komme, da Socialdemokratiet spiser dem med Hud og Haar, har de ikke villet tro os. Mon de nu vil tro paa den højtærede Statsminister, naar han siger, at der ingenting bliver til dem!

For det andet kan jeg ikke forstaa, hvorpaa den højtærede Statsminister bygger sin Paastand om, at den anden Del af Venstres Ungdom gaar til Høje. Det kan formentlig ikke være den sidste Valgdag, der ligger til Grund for denne Antagelse.

Men jeg vil sige til den højtærede Statsminister med det gamle Ord: Man skal ikke tælle Kyllingerne, før de er udrugede. Jeg tror, den højtærede Statsminister faar travlt nok med at holde den Sværm i Live, som blev udklækket den 24. April. Foreløbig tror jeg ikke, han skal udvide Bedriften; thi saa kan det gerne blive en Æggekage i Stedet for levedygtige Kyllinger.

Vanggaard: Esbjerg Fiskeriforening har, støttet af Dansk Fiskeriforening, i Fjor indgivet et Andragende til Landbrugsministeriet om Oprettelse af en Radiostation i Esbjerg, specielt til Fiskeriets Brug. Landbrugsministeriet tog velvilligt paa dette Andragende, idet det den 11. Februar skrev, at det var sindet under Forudsætning af, at den fornødne Bevilgning kunde opnaas, at imødekomme Andragendet.

Denne Velvillie er imidlertid ikke gaaet i Arv til det nyoprettede Ministerium for Fiskeri og Søfart, idet det har afslaaet dette Andragende. Der synes ikke at være nogen særlig saglig Grund til at afslaa det. Ministeriet henviser ganske vist til, at Blaavand Radiostation vil være i Stand til at betjene Fiskerne; men Blaavand betjener Skibsfarten i Almindelighed og Marinens Skibe. Den har mange Opgaver, og Meddelelserne skal telegraferes ud til den. Man stiller ganske vist i Udsigt, at der senere kan blive indlagt Telefon, men det vil utvivlsomt blive en besværlig og langsommelig Betjening. Fiskeriet vil faa, hvis det skal være henvist til Blaavands Radiostation.

De store Fiskerihavne i Udlandet har alle deres Radiostationer til speciel Betjening af Fiskeriet, og naar vi tænker paa, at ethvert større Skib har sin egen Radioafsender og sin egen Radiotelegrafist, synes det heller ikke at være urimeligt, at Danmarks største Fiskerihavn har en Radiostation specielt til Betjening af Fiskeriet.

Fiskerne hævder, at den er nødvendig; de forholdsvis smaa Fartøjer, de endnu har, er jo let udsatte for Havari; vi har set mange sørgelige Tilfælde af Forlis ogsaa i den sidste Tid. Derfor er hurtig Hjælp dobbelt Hjælp. Dette, at indgaaede Skibe kan give Meddelelse om Havari til Redningsdamperen, og dette, at de selv er til Sinds i stor Udstrækning at anskaffe Radiosender, saa at de kan give Meddelelse ind om Havari, vil selvfølgelig have meget stor Betydning for dem i vanskelige Situationer. Desuden vil Radioen hjælpe til, at de kan forhandle om Markedsforhold, om Afsætningen for deres Fisk, og derfor synes dette Andragende, sagligt set, saare vel begrundet.

Som sagt, alle store udenlandske Fiskerihavne af lignende Art har Radiosender, og det har for øvrigt en saa lille Enhed som et Skib i vore Dage. Det synes derfor noget mærkeligt, at det nyoprettede Ministerium for Fiskeri og Sø-